

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ภavana ที่รวมยอดแห่งบุญกุศลทั้งหลาย

เราไปพักอยู่ที่วัดจังหวัดแพร่วัดท่านกัณหา เราถึงใจ ไปดูกุฏิพระ เออ ต้อง
อย่างนี้ซึ้งในใจนะ ออกจากนั้นก็พูดให้พระเหล่านั้นฟัง คือวัดนั้นท่านทำกระต๊อบ ๆ
อยู่เป็นที่ ๆ แหม ถึงใจเหลือเกิน อย่างนี้พระพุทธเจ้าและสาวกอรหันต์ทั้งหลายท่านอยู่
อย่างนี้ท่านนำธรรมมาสอนโลกให้ได้รับความร่มเย็น ท่านอยู่อย่างนี้ว่างั้นเลย ก็ตำรา
กางอยู่ตลอดมืออยู่ แต่มันไม่สนใจปฏิบัติตามตำราท่านนั้น เอากิเลสเข้าไปเหยียบย่ำ
ทำลายไปหมด ที่ไหนหุรหุราฟูฟ่า สร้างวัดที่ไหนเหมือนว่าสร้างสวรรค์ชั้นนั้น ๆ ขึ้น คือ
ความภูมิใจเจ้าของผู้สร้าง นึกว่าสร้างสวรรค์วิมานชั้นในวัดนั้น ๆ เป็นอย่างนั้นนะ ทั้ง
ๆ ที่ขัดกันกับพระโอวาทและการดำเนินของพระศาสดามาตลอด เพราะฉะนั้นเวลาเรา
ไปที่จังหวัดแพร่ ไปที่วัดท่านกัณหา โอ้ย เราชุ่มเย็นใจนะ ไปก็เที่ยวดูหมดเลยชอกแซก
ซิกแซก เหมาะดี

นี่ในวัดป่าบ้านตาดนี้ต้องเข้าไปลึก ๆ ที่ว่ากระต๊อบกระต๊อบกันด้วยผ้าด้วยอะไร
เต็มไปหมด มีไก่ ๆ อยู่แถวนี้แหละ เพราะโลกเขาโก้เขามาเยี่ยมทางศาลาเรา เห็นศาลา
หลวงตาโก้เขาก็อยากดูกุฏิ เราก็กุฏิโก้ ๆ ไว้ให้เขาดูสองสามหลัง นอกจากนั้นถ้าไป
เช่า ๆ ไม่ได้ ชนกุฏิเหยียบกุฏิพระ เข้าใจไหม เป็นกระต๊อบ ๆ อยู่ในนั้น กันด้วยผ้า
แต่ก่อนมุงหญ้านะ ทีนี้เวลาหน้าแล้งไฟป่ามา โอ้ย ลมพัดมานี้มาใหม่กุฏิพระ เลยเกิด
เหตุ จึงได้เปลี่ยนใหม่เป็นมุงด้วยสังกะสีมุงกระเบื้อง แต่เป็นกระเบื้องแตก ๆ เสียแล้ว
เอาไปมุง ไม่ใช่ของดี กระเบื้องแตกเก็บเอาตามนี้ไปมุง สังกะสีก็เหมือนกันอยู่ตามนั้น
เราทำนั้นเรารักษาพื้นเพของพระพุทธเจ้าไว้ ขนาดนั้นก็ยังถูกรุกล้ำเข้ามาเรื่อย จึงได้ขู
กันเรื่อย ๆ นะนี้ ไม่งั้นไม่ได้ฉิบหายหมด

พยายามรักษาเอาไว้มันก็ยังไม่เหลือ รุกล้ำเข้ามา ๆ กองทัพของกิเลส แต่
เขาไม่ทราบว่าเป็นกิเลส แต่เราเรียนธรรมเรียนกิเลสมันรู้ อะไรที่จะเป็นภัยต่อธรรม ๆ
มันก็รู้ทันที ๆ แล้วก็ปิดออก ๆ ปิดออกทางนี้มันเข้าทางนี้ ปิดทางนี้มันเข้าทางนั้น
อย่างนั้นนะ โอ้ย ปิดไม่ทันนะ ผู้ที่จะรักษาวัตรรักษาวาสนาได้ต้องเป็นผู้รักใคร่ใฝ่
ธรรม ถ้าทำเป็นสักแต่อยู่ที่พัก ก็เลยเป็นสนามเป็นตลาดของกิเลส ให้กิเลสทำการ
ค้าขายอยู่ในนั้นเสร็จเลย กิเลสค้าขายคือกิเลสหารายได้ แต่ธรรมเราแห้งผาก ๆ เป็น
อย่างนั้นนะเวลานี้ ให้ธรรมชุ่มเย็นซี เข้าไปตรงไหน ๆ มองดูแล้วมีแต่ธรรมชาติ ๆ สด
ชื่น ป่าเขาลำเนาไพรอะไรนี่ อยู่นั้นท่านอยู่ที่ไหนท่านเย็นสบายนี่พระท่านปฏิบัติ ชุ่มเย็น
ไปหมดหัวใจ

หัวใจนี้เป็นที่ภาคภูมิใจทั้งปัจจุบันและอนาคต ส่วนวัตถุสิ่งของอะไรต่าง ๆ นั้น เราจะภาคภูมิใจในเวลาเรามีชีวิตอยู่ ยังไม่พ้นจากการเสี่ยงได้เสี่ยงเสียวิตกวิจารณ์ ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่มีสมบัติมากนะ เราก็ภูมิใจ ทีนี้ส่วนร่างกายจิตใจที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ ต้องอาศัยเหล่านี้เป็นที่เกาะที่ยึด เป็นที่อยู่อาศัยให้มีความเย็นอกเย็นใจสบาย ส่วนทางด้านธรรมะนั้นมีความเย็นใจ ทั้งภายในใจทั้งออกข้างนอก ใจมีความชุ่มเย็นแล้ว มองไปไหนมันรื่นเรียงไปหมดหนา มันไม่ได้เหมือนตาเราข้างนอกนะตาใน ตาในที่มี ธรรมภายในใจ ท่านไปไหนท่านดูด้วยความรื่นเรียงบันเทิง ท่านไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สิ่งเหล่านั้น เพราะธรรมอยู่ในใจของท่านเป็นเครื่องป้องกันกำแพงอันหนาแน่นอยู่ในใจ ของท่านแล้ว กำแพงคือสติปัญญา การพิจารณา การระวังรักษาจิตใจของตนไม่ให้ คิดส่ายแส่ออกไปภายนอก พอที่จะระบายวาจาทางกาย ความประพฤติ หน้าที่การงาน ให้เลวไปตามกิเลสที่มันลากออกไป ๆ ธรรมจุดเข้ามา นั้นท่านรักษาอย่างนั้นนะ

ต่างกันมากนะโลกกับธรรม เพราะฉะนั้นหลวงตานี้จึงได้พูดอย่างเต็มเหนี่ยวเลย เริ่มแล้วนะ ท่านทั้งหลายอย่าเข้าใจว่าที่เทศน์มาเหล่านี้แล้วจะหมดจะสิ้นไปนะ อย่าเข้าใจนะ พูดตรง ๆ อย่างนี้เลย ขอแต่มีเหตุการณ์เข้ามาเถอะ มันจะออกทันที ๆ เลย ควร จะเปิดทั้งถึงก็จะออกเลยทันที ธรรมครอบท้องฟ้ามหาสมุทรอัดอั้นที่ไหน ถ้ากิเลสเข้าไปปิดแล้วออกไม่ได้นะธรรม มีแต่กิเลสขังไว้ในนั้น ความทุกข์ความทรมานก็อยู่กับที่ กิเลสขังไว้นั้น หัวใจที่มีกิเลสบีบบีบีสไฟมันทุกข์ด้วยกันทั้งนั้นแหละคนทั้งโลกนี้ เอา ธรรมจับเราอย่าเอาตาจับ ถ้าเอาตาจับนี้ แหม อันโน้นดีอันนี้ดี คนไหนที่เขาม่มีศรีสุข ก็ไปภูมิภาคภูมิใจกับเขาแล้วก็มาเสียใจตัวเอง แน่ะ เป็นอย่างนั้นนะ นี่เรื่องภายนอก แต่ เรื่องภายในไม่เป็นอย่างนั้น ทางภายในนี้มันชุ่มเย็น สง่าผ่าเผย มองไปไหนมองด้วยความสง่าผ่าเผย มองไปไหนก็เป็นอรรถเป็นธรรมชุ่มเย็นไปหมด เวลาใช้ชีวิตอยู่เป็น อย่างนี้ ตายแล้วก็ผางนี้ขึ้นเลย ไม่ได้วิตกวิจารณ์นะ

ส่วนภายนอกเรายังวิตกวิจารณ์ ไม่วิตกวิจารณ์ไม่ได้ คำว่าวิตกวิจารณ์นี้เป็น ความดีเป็นฝ่ายธรรม อันนี้เป็นสิ่งที่พึงอาศัยภายนอก แล้วภายในของเราเป็นยังงี้ เรื่องศีลเรื่องธรรมภายในใจที่จะเป็นของพึ่งเป็นพึ่งตายกันจริง ๆ คือธรรมภายใน บุญ กุศลของเราที่สร้างมาด้วยการให้ท่านรักษาศีลภาวนาอย่างไรหรือไม่ อันนี้เป็นสมบัติ ของใจนะนี้ การให้ทาน การรักษาศีล การภาวนา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำมามากน้อยจะ เข้าอยู่ที่ใจ ๆ ทั้งนั้น ๆ ยังไม่แสดงนะ เวลานี้ยังไม่แสดงเพราะกิเลสรุมล้อมอยู่ตลอดเวลา ธรรมมีอยู่ก็อยู่ภายใน ใจเป็นศีลเป็นธรรมเป็นบุญเป็นกุศลมีอยู่ก็อยู่ภายใน ถ้าจะ ชุ่มเย็น – ชุ่มเย็นอยู่ภายในยังออกนอกอย่างโดดเดี่ยวไม่ได้ เพราะกำลังของธรรมยังไม่ มาก

ฟังให้ตื่นะพี่น้องทั้งหลาย ที่นี้เวลาเราบำเพ็ญธรรมมากเข้า ๆ ธรรมค่อยกระจายตัว ขยายตัวออก ๆ สิ่งที่มีตัวคือกิเลสซึ่งเทียบกับเมฆกำบังจิต จิตนี้เป็นเหมือนพระอาทิตย์สว่างจ้าอยู่ภายใน แต่ถูกแก้วดำ ๆ มันครอบเอาไว้ สว่างเท่าไรก็เหมือนไฟฟ้าเรานั้นแหละ ถ้าแก้วครอบมันดำเสียอย่างเดียว แสงไฟอยู่ข้างในนั้นจะสว่างขนาดไหนมันก็ดำไปตามแก้วครอบ ที่นี้พอแก้วครอบจางไป ๆ จนกระทั่งแก้วครอบออกหมด ที่นี้จ้าเลย นั่นจิตเป็นอย่างนั้นนะ นี่ละตัวไม่ตาย โลกมองไม่เห็น เห็นแต่พุทธศาสนา พุทธตรง ๆ อย่างนี้เลย พุทธศาสนานี้ยันเลยร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้าถึงจุดความตายความสุขความทุกข์ความพ้นจากทุกข์ อยู่ในนี้หมดเลย พอมองเข้าไปตรงนี้แล้วจะมีทางออกคนเรา

ถ้าไม่มองเข้าสู่หัวใจ มองแต่ภายนอกแล้วจะหาทางไปไม่ได้นะ แล้วก็กลายเป็นตีบตันอันตู่ในอนาคต ถ้ามองดูใจด้วยศีลด้วยธรรม อันนี้จะค่อยส่องทางออกไป ค่อยขยายออกไป ที่นี้ก็เปิดกว้างออกไป ๆ ที่นี้พอธรรมในใจมากขึ้น ที่นี้บุญกุศลที่เราสร้างมามากน้อยนั้น จะเริ่มมองเห็นแล้วนะ อยู่ในนี้แหละไม่เห็นแต่ก่อน เราสร้างมามากน้อยเพียงไรก็กักกัปปะบุญกุศลไม่หายไปไหน แต่ถูกกิเลสมันปิดบังไว้ มันไม่เห็น มีแต่กิเลสออกหน้าออกตาจุดไปทางโน้น จุดไปทางนี้ ถ้าผู้เผลอตามมันก็ล้มไปตามมันเลย จมไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ ที่นี้ผู้ไม่เห็นหลงตาม จะมั่งมีศรีสุขทุกข์ยากลำบากขนาดไหนไม่ลืมนึกถึงธรรม ผู้เช่นนี้แหละผู้จะไปไม่ได้ไม่สงสัย พระพุทธเจ้าชี้นิ้วเลยเถียว ไม่เป็นอย่างอื่น

พระพุทธเจ้าสอนสัตว์โลกหรือชนสัตว์โลก ให้พ้นจากทุกข์มาเป็นเท่าไรแล้วคิดดูซิ ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดพาสัตว์โลกให้ลุ่มจมไม่เคยมี มีแต่จุดสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ ที่นี้เมื่อเราดำเนินตามนี้จิตของเราได้รับการบำรุงทางด้านจิตใจ มีการสวดมนต์ไหว้พระ-ภาวนา ให้จิตของเราสงบ ๆ แล้วทานการกุศลทั้งหลายที่รวมอยู่นั้น อยู่นั้นนะ ดิตอยู่นี้ ใจเป็นรากฐานสำคัญเป็นทำนบใหญ่ ภาวนานั้นคือทำนบใหญ่ พอภาวนาเริ่มหนักเข้า ๆ เหมือนเราสร้างทำนบใหญ่นี้แหละ บุญกุศลซึ่งเป็นเหมือนแม่น้ำที่ไหลมาจากสายต่าง ๆ นี้จะเข้ามาทำนบใหญ่ ๆ

การให้ทานรักษาศีลมากน้อยไม่หายไปไหน เรื่องหายไม่หาย ไม่มีอะไรที่จะเสมอเหมือนธรรม ทำบุญเป็นบุญทำบาปเป็นบาปอยู่ภายในใจ ที่นี้เวลามีกำลังเต็มที่แล้วขยายตัว บุญกุศลที่เราสร้างมามากน้อยไม่รู้จักกาลสถานที่ เวลาเวลาของการสร้างกุศลก็ตาม แต่เห็นผลที่มารวมอยู่นี้แล้ว รวมอยู่ในใจนี้ หนุนกันขึ้น ๆ จิตสว่างออก ๆ อยู่ก็ได้ไปก็ตามเป็นก็ตามตายก็ตาม จิตสง่าแล้วไม่มีอะไรจะพาให้จม มันก็รู้อยู่ชัด ๆ ในตัวเอง นี่ละท่านผู้มีบุญมีจิตใจอันสว่างไสวท่านไม่เดือดร้อนอย่างนี้เอง ไอ้พวกเรา

มันพวกเดือดร้อน ก็คือเอาแต่สิ่งภายนอกมาโปะเอา อาศัยสิ่งนั้นอาศัยสิ่งนี้ พอสิ่งนั้น พังลงไปมันก็แคบ ๆ ละจิตเรา เทียวแห่ง อันนี้เมื่อธรรมมีภายในใจเป็นการยับยั้งกันไว้ ๆ ถ้ามีมากก็ออกได้เลย

ท่านจึงสอนให้สร้างบุญสร้างกุศล สมกันกับว่าใจนี้เป็นของไม่ตาย ใจดวงนี้ไม่ตายเลย แต่โลกทั้งหลายเห็นกันด้วยร่างกาย ถือเอาร่างกายทั้งหมดกับความรู้ี้ว่าเป็นตัว แยกตามหลักธรรมที่เป็นความถูกต้องของศาสดาองค์เอกแล้ว ร่างกายนี้คือเรือนร่างของใจ ใจคือตัวรู้ ๆ นี้แหละ ตัวรู้ ๆ นี้มันก็มีธรรมชาติอันหนึ่งที่ละเอียดแหลมคมเหมือนกัน คือกิเลสมันปิดบังไว้เสีย มันก็เป็นคู่ควรที่จะปิดบังกันได้ มันก็ไม่มองเห็น บาป-บุญ นรก-สวรรค์มีเท่าไรมันก็ไม่เห็น เหมือนคนตาบอด คนตาบอดเป็นยังงั อะไรเต็มท้องฟ้ามหาสมุทรมันก็ไม่เห็นคนตาบอด คนตาดีเพียงคนเดียวเท่านั้นมองเห็นหมด นั่น ฟังซินะ อันนี้ตาพอสว่างแล้วมันก็เห็นหมดแล้วจะไปถามใคร

ตาตัวเองเป็นผู้เห็น ก็ตัวเราเองเป็นผู้เห็นแล้วจะไปถามใคร อันนี้ใจของเราเอง เป็นผู้รู้ผู้เห็นในการสร้างความดีของเรา เราเห็นในตัวของเราเอง ใครเชื่อไม่เชื่อไม่ได้ สำคัญนะ มันสำคัญที่เจ้าของยืนยันเจ้าของเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ แล้วไปก็เจ้าของจะไป คนอื่นภายนอกเขาจะมาตำหนิติเตียนชมเชยสรรเสริญ เขาไม่ได้ไป เราเป็นผู้ยืนยันเป็นผู้จะไป ไปดีไปชั่ว เพราะฉะนั้นให้เชื่อกรรม พระพุทธเจ้า กรรมนี้แหละพาไปดีไปชั่ว ไม่มีอันอื่นอันใดจะพาไปนะ กรรมดีพาไปดีกรรมชั่วพาไปชั่ว ไม่มีอะไรเหนือกรรม

ในโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเหนือกรรม ท่านจึงแสดงไว้เป็นบทเป็นบาท นตฺถิ กมฺม สมํ พลํ ไม่มีอนุภาพใดที่จะเหนืออนุภาพแห่งกรรมดีกรรมชั่วนี้ไปได้ กรรมดีกรรมชั่วก็คือทำบุญทำบาปนั้นแหละ อันนี้มันติดแน่นอยู่กับใจ เพราะฉะนั้นท่านจึงให้ปิดออก อันไหนชั่วมันเป็นภัยต่อเรา ให้ทำกรรมที่ดีขึ้นมาภายในใจตัวเอง แล้วจิตใจจะค่อยสว่างาม ใจดวงนี้ไม่เคยตายนะไม่มีป่าช้า พวกฝั่งพวกเผาเหล่านี้มีแต่ฝั่งร่างกายเผา ร่างกายทั้งนั้นนะ ใจนี้ไม่เคยได้เผามันละ พอร่างกายนี้แตกดับ จิตดวงนี้ออกแล้ว ถ้ามีบาปบาปดิ่งไปแล้ว ถ้ามีบุญบุญพาไปแล้ว ไม่เคยตาย

เพราะฉะนั้น ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมลงมามนุษย์นรกอเวจีนี้ เหมือนขึ้นบันไดลงบันไดสัต์วิโลกนะ บุญบาปมันพืดมันเหวี่ยงกัน ถ้าตอนไหนบาปมีมากมันก็ดิ่งลง บุญมีมากดิ่งขึ้นมา ๆ เวลานั้นยังไม่พอตัวมีพืดมีเหวี่ยงกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการขึ้นบนสวรรค์พรหมโลกจนกระทั่งลงไปนรกอเวจีนี้ เป็นเหมือนเราขึ้นบันไดลงบันได สำหรับอัตภาพหนึ่ง ๆ ที่ตายไปแล้วจิตไม่ตาย จิตดวงนี้แหละ ขึ้นลง ๆ ตลอดเวลา พอเรียนวิชาทางธรรมะจิตตภาวนานี้มันรู้หมดจะให้อะไร พระพุทธเจ้ารู้หมดจึงมาสอนโลก สอนด้วยความโกหกได้ยังไง นี่แหละเวลาไปเต็มที่ชกฟอกเต็มที่ ๆ จนกระทั่งตรัสรู้ฝั่งติดถึง

เลยไม่ลง นี่ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว หมดแล้วเรื่องความเกิด แก่ เจ็บ ตายหมายป่าช้าที่นั่นที่นี่ไม่มีแล้วในพระพุทธเจ้าในพระอรหันต์ ท่านสิ้นสุดลงไปแล้ว ท่านจึงนำเอาธรรมวิเศษนี้มาสอนพวกเรา

ตายเกิด ๆ ๆ ไม่ใช่ของดี วันนี้วันนั้นชั่วไม่ใช่ของดี ให้มันดีไปเรื่อย ๆ ดีวันดีคืนไปเรื่อยด้วยการสร้างความดีของเจ้าของ แล้วเป็นที่แน่ใจจนกระทั่งถึงแน่ใจเลย มีชีวิตอยู่ก็แน่ใจ ดังพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ท่านมีชีวิตอยู่ที่นี่ท่านแน่ใจในหัวใจของท่าน ว่าท่านจะไม่เกิดอีกแล้ว มันรู้ประจักษ์อยู่ในใจนั้น ขาดสะบั้นลงหมดแล้ว เรื่องภพชาติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสุขความทุกข์ ขาดสะบั้นลงไปหมด เหลือแต่ใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ เป็นธรรมทั้งแท่งแล้ว นั่นแหละคือนิพพานเที่ยง อยู่ที่หัวใจดวงนั้นเอง นั่นละ การสร้างบุญสร้างกุศลอย่าพากันประมาทนะ

เรียนอะไรจะให้ชัดเจนยิ่งกว่าจิตตภาวนาไม่มี เรื่องจิตตภาวนานี้ชัดเจนมากจนกระทั่ง รู้เรื่องของตนว่าบริสุทธิ์หลุดพ้นแล้วรู้ประจักษ์ในใจเลย บุญกุศลทั้งหลาย ประกอบกัน ๆ หนุนกันเข้ามา เรื่องการภาวนาเป็นท่านบใหญ่ สายน้ำสายต่าง ๆ ด้วยอำนาจแห่งการให้ทาน รักษาศีล ภาวนามานานเท่าไร เป็นเหมือนกับสายน้ำไหลเข้ามาสู่ท่านบใหญ่ ท่านบใหญ่ก็คือภาวนา จะรวมยอดแห่งบุญกุศลทั้งหลายเข้าสู่หัวใจด้วยการภาวนา จากนั้นก็จ้ำขึ้น ๆ เลยนะ พากันจดจำเอานะ

นี่หลวงจะตายแล้ว พุดนี้มันวันเปิดโลกไปเรื่อย ๆ ถ้าเหตุการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องมีหนักเบาเล็กน้อย มันจะออกเอง ๆ ถ้าไม่มีก็ไม่มี ถ้ามีมันจะออกเอง ๆ การพุดที่จะให้สะทกสะท้านหวั่นไหวกับสามแดนโลกธาตุนี้บอกได้อย่างเด็ดขาดว่าไม่มี วางั้นเลย ธรรมมียังไงจะก้าวเดินตามธรรม ๆ ไม่ว่าหนักว่าเบาจะก้าวเดินตามธรรมทั้งนั้น พอจบแล้วก็หายเงียบไปเลยไม่มีอะไร อย่างนี้จะพากันจำเอานะ ให้เป็นคติเครื่องเตือนใจ

พวกเราเป็นลูกชาวพุทธลูกศิษย์ตถาคตด้วย เกิดมาเสียภพเสียชาติ ศาสดาองค์เอกสอนธรรมอันเลิศเลอไว้ไม่ยอมเอา ให้กิเลสเหมาเอาไปถลุงหมดมันเสียเปรียบเอา เหลือเกินนะมนุษย์เรา เกิดมาทั้งชาติไม่มีความดีติดตัวเลย เป็นยังไงถามตัวเองบ้างซิ ถามคนอื่นยังถามได้ ถามตัวเองทำไมถามไม่ได้ ความชั่วความดีมีอยู่กับทุกคนพอจะถามได้ ถามทั้งเขาทั้งเราถามทั้งนอกทั้งในได้ ถามเรานี่แหละดี มันได้ข้อคิดได้อุบายวิธีการต่าง ๆ แล้วอันใดที่ไม่ดีรีบแก้ไข ๆ เสียเวลานี้ ตายแล้วจะนิมนต์พระไป กุสลา ธมฺมา อย่ามานิมนต์หลวงตาบวันะ ไม่ไป ถ้าได้สอนชัด ๆ แล้วขนาดนี้นะ นี่สอนวิธี กุสลา ธมฺมา ให้พยายามแก้ไขตัดแปลงตัวเองให้เป็นคนดี นี่คือกุสลา อุบายวิธีการแห่งความฉลาดสอนคนให้ดีบให้ดี นี่ละที่ว่า กุสลา อุบายแห่งความฉลาด

ตายแล้วจึงมาเคาะโลงโป๊ก ๆ รับศีลนะพ่อรับศีลนะแม่ มันไม่ได้เรื่อง เวลามีชีวิตอยู่เอาลูกไปยึดใส่มือให้ แล้วเอาหลานไปยึดใส่มือให้ เป็นข้าลูกแล้วก็ไปเป็นข้าหลาน เป็นบ่อลูกเป็นบ่อหลานไปจนตาย พอตายแล้วจึงไปเคาะโลงโป๊ก ๆ รับศีลนะพ่อรับศีลนะแม่ ถ้าเป็นหลวงตาบ๊วจะฟาดเอาโลงตีหน้าผากมัน เวลาอยู่ยู่ยั้น สูเอาแต่ลูกแต่หลานมาให้กู เวลาอยู่ยู่ยั้นมาเคาะหาพ่อหาแม่สูหรือ เข้าใจไหม เราจะตีด้วยนะ อยู่ในโลงจะออกมาตีเสียก่อนถึงจะเข้าโลงใหม่ เข้าใจหรือ มันโมโห ครั้นเวลายังมีชีวิตอยู่จับลูกจับหลานยึดใส่มือ พ่อแม่เลี้ยงลูกแล้วยังไม่แล้ว ยังเลี้ยงหลาน แล้วเลี้ยงเหลน เลี้ยงอยู่อย่างนั้นจนกระทั่งวันตายไม่มีวันว่าง พอตายแล้วจึงมาเคาะโลงโป๊ก ๆ พวกบ้านี่เอาละพอ เท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๒ บาท ๓๖ สตางค์ ได้มาทุกวัน เวลานี้ทองคำรวมทั้งหมดที่เราได้แล้วเวลานี้ ทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้เข้า ๕,๑๓๔ กิโลหรือเท่ากับ ๕ ตัน ๑๓๔ กิโล ที่เราได้หลังจากมอบที่สวนแสงธรรม วันที่ ๒๑ เมษายน นั้น หลังจากนั้นได้มาแล้วถึงวันนี้เป็นทองคำ ๗๔ กิโล ๕๙ บาท ๑๑ สตางค์ แล้วมารวมอยู่ในจุดใหญ่เป็นได้ทองคำ ๕,๑๓๔ กิโล กรุณาพยายามทุกคน ๆ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.Luangta.com